

Hensyn til, at de ere komne for en saa stor Deel fra Kjøbstæderne og for en saa stor Deel fra den øvrige Deel af Amtet. Men dette vil aldeles ikke opnaaes ved den Redaction, af Endringsforslaget, som nu foreligger. Der vil jo nemlig efter samme komme til at staae, at, saavidt muligt, skulle Overformyndermidlerne fordeles paa samtlige Amter, og tilføies der altsaa nu: „Ligeledes, saavidt muligt, indenfor Amtet mellem Kjøbstad og Land i samme Forhold, som der fra hvert indkommer rede Penge i Overformyndriet.“ Disse to Ord „fra hvert“ kunne dog ikke vel gaae paa „Kjøbstand og Land“, det er klart. (Tobiesen: Jo.) Ja, saa er det ikke Daunst; det tillader jeg mig at bemærke til den ærede Afbryder. Ordene „fra hvert“ maae nødvendigviis gaae paa: „i samme Forhold, som Midlerne ere indkomne fra samtlige Amter“, men der er derimod aldeles ikke ved Endringsforslaget, saaledes som det er redigeret, taget noget Hensyn til den Tanke, som maa have fremkaldt det, nemlig ikke blot et Hensyn til ethvert Amt, men indenfor ethvert Amt til Kjøbstad og Land, eftersom Midlerne ere komne fra Kjøbstad og Land. Der er derhos en anden formel Erindring ved Forslaget at gjøre, og det er, at det danske Sprog, som derved vilde blive optaget i Paragraphen, vilde blive yderst slæbende. Der vilde komme til at staae: „De Midler, der udlænes fra Overformyndriet, fordeles saavidt muligt paa samtlige Amter, og ligeledes saavidt muligt indenfor Amtet mellem Kjøbstad og Land“ osv. Jeg skal henstille til det høie Thing, om jeg behøver at kritisere dette danske Sprog, eller om det ikke er tilstrækkeligt kritiseret ved en noget pointeret Dplæsning. Det forekommer mig saaledes, at der kan fremsættes meget væsentlige Anker mod Endringsforslaget Nr. 32 i formel Henseende, og jeg antager derfor, at det vil være rigtigt i ethvert Fald at modsætte sig det ved denne Behandling.

Tobiesen: Jeg vil naturligviis overordentlig nødigt forlænge den allerede meget lange Forhandling om Endringsforslaget Nr. 32, men da jeg ikke kan nægte, at jeg allerede ved denne Sags første Behandling har udtalt mig derhen, at jeg vilde sætte Priis paa en

saadan Redaction af § 7, som den i Endringsforslaget foreslaaede, saa kan jeg ligeoverfor det af den sidste ærede Taler paa samme gjorde Angreb ikke undlade at fremsætte et Par Bemærkninger. Det er jo muligt, at Endringsforslagets Redaction i formel Henseende, hvilket det ærede Medlem lagde saa megen Vægt paa, kan være mindre heldig, men det er da i alt Fald en Mangel, der kan afhjælpes til 3die Behandling, og Udvalget kan inden den Tid tage Spørgsmaalet derom under Overveielse. Hvad derimod Sagens Realitet angaaer, saa vil jeg ikke nægte, at jeg finder, at man, naar man vil vedtage Endringsforslaget under Nr. 28, dog af en vis Billighedsfølelse ogsaa maa vedtage Forslaget under Nr. 32, som det forekommer mig fremtræder paa en saa yderst beskedne Maade, som man overhovedet kan fremsætte et Forslag paa. Der er ved Forslaget selv henviist til, at man kun „saavidt muligt“ skal følge den deri indeholdte Anviisning, og lige umiddelbart ovenpaa vil jo følge den Pasus af Paragraphen, i hvilken det med al Styrke fremhæves: „selvfølgelig under Forsudsætning af, at de Panter, der hyses, afgive aldeles betryggende Sikkerhed“. Jeg kan i Meget slutte mig til, hvad den ærede 7de Landssthingsmand for 1ste Kreds (David) før ansøgte om, at det hele Lovforslags tidligere Historie viser hen til Noget, som man gjerne kan kalde Saloufi, men som jeg dog mener, at man aldeles ikke behøver at kalde saaledes, idet det jo er klart, at der er forskellige Hensyn, som man gjerne vil søge igjennem Lovforslagets Udtryk at faae forsvarede. Man kunde jo gjerne sige: Naar der blot er tre retskafne og kyndige Mænd i Raanebestyrelsen, saa er det aldeles tilstrækkeligt. Men hvorfor har man altsaa udtrykkeligt fremhævet, at der, som af Regjeringen foreslaaet, skal være et kongevalgt Medlem, et Medlem for Kjøbstæderne, og et for Landet i denne Bestyrelse, uden fordi man er gaaet ud fra, at der virkelig kan være særlige Interesfer for Kjøbstæderne og særlige Interesfer for Landet, som et Medlem, valgt derfra, er nærmere til at varetage end et Medlem, valgt af Mænd, der have ganske andre Interesfer? Det er for Meget at ville kalde dette Saloufi eller Misnøje mellem Kjøbstad og